

การปรับพฤติกรรมของนักเรียนที่ไม่กล้าว่ายน้ำ

โดยการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

The Behavioral Modification of Students who didn't have the courage to swim with using the Peer-Assisted Learning.

ชานานท์ เชื้อนิลพิพัฒน์¹

อสมมา มาตยาบุญ²

ชญชัช วิกิติภูมิประเทศ³

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงทดลองนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการปรับพฤติกรรมของนักเรียนที่ไม่กล้าว่ายน้ำโดยการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่ไม่กล้าว่ายน้ำโดยการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนอนุบาลเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 1 จำนวน 10 คน โดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive sampling) ที่เป็นักเรียนที่ไม่กล้าว่ายน้ำ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ วิชาว่ายน้ำ โดยเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน 2) แบบประเมินพฤติกรรมของนักเรียน 3) แบบสัมภาษณ์ผู้ปกครองของนักเรียน 4) แบบทดสอบความสามารถของนักเรียน 5) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนสถิติที่ใช้คือ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนไม่กล้าว่ายน้ำชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สามารถปรับพฤติกรรมที่ไม่กล้าว่ายน้ำภายหลังจากการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนโดยนักเรียนมีความสามารถในการกล้าที่จะว่ายน้ำผ่านคิดเป็นร้อยละ 100 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ทั้งหมดมีคะแนนคิดเป็นร้อยละ 93.33 -100

¹ นักศึกษาหลักสูตร ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบฉฉฉฉ

² ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

³ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

2) ความพึงพอใจของนักเรียนที่ไม่กล้าว่ายน้ำโดยการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน พบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลเพชรบุรี ที่ไม่กล้าว่ายน้ำ จำนวน 10 คน มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($X = 3.47, S.D. = 0.63$)

คำสำคัญ : การปรับพฤติกรรม และการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 หมวด 4 ว่าด้วยแนวทางการจัดการศึกษา มาตรา 22 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2542: 12) ระบุว่า “ การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดกระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ” ดังพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่พระราชทานให้แก่คณะครูและนักเรียน ณ ศาลาดุสิตดาลัย ในวันที่ 28 กรกฎาคม พุทธศักราช 2504 มีความว่า “การศึกษาเป็นปัจจัยในการสร้างและพัฒนาความรู้ ความคิด ความประพฤติ และคุณธรรมของบุคคล สังคมและบ้านเมืองใดให้การศึกษที่ดีแก่เยาวชน ได้อย่างครบถ้วนพอเหมาะกับทุกๆ ด้านในสังคมและบ้านเมืองนั้นจะมีพลเมืองที่มีคุณภาพ” (ทิสนา แคมมณี, 2545: 66) การศึกษาเป็นรากฐานสำคัญที่สุดประการหนึ่งในการสร้างสรรค์ ความเจริญก้าวหน้า พัฒนาและแก้ไขปัญหาต่างๆ ในสังคมได้ เนื่องจากการศึกษาเป็นกระบวนการที่ช่วยให้คนได้พัฒนาตนเองในด้านต่างๆ ตลอดช่วงชีวิต จะเห็นได้ว่าประเทศที่พัฒนาแล้วประชาชนในชาติมีพื้นฐานการศึกษาสูง และสามารถพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว ทุกชาติจึงมุ่งเน้นพัฒนาการศึกษาของคนในชาติในรูปแบบต่างๆ และการพัฒนาคนไทยให้มีศักยภาพสูงขึ้น เป็นผู้สมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจสติปัญญาความรู้ ความสามารถ คุณธรรมวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต (ปริญา อรจิราพงศ์, 2545: 5) ซึ่งสอดคล้องกับ แนวคิดการพัฒนาประเทศในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) ได้สะท้อนให้เห็นจุดปรับเปลี่ยนกระบวนการพัฒนาประเทศใหม่ โดยหันมาให้ความสำคัญกับ “คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา” และมีกระบวนการพัฒนาที่บูรณาการทุกด้านให้เชื่อมโยงกัน ขณะที่เศรษฐกิจเป็นเพียงเครื่องมือในการพัฒนาคนให้มีความสุขและคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นและมุ่งให้คนได้รับประโยชน์โดยตรงจากการพัฒนาหรือเป้าหมายสุดท้ายของการพัฒนาเพื่อไปสู่จุดหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืน และความอยู่ดีมีสุขของคนไทยทุกคน (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2550) ลักษณะสำคัญของการมีความอยู่ดีมีสุข คือ สุขภาพ หมายถึง ภาวะของมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางกายทางจิตใจ ทางสังคม และทางปัญญา

หรือจิตวิญญาณ สุขภาพ หรือสุขภาวะจึงเป็นเรื่องสำคัญเพราะเกี่ยวโยง กับทุกมิติของชีวิต ซึ่งทุกคนควรจะ ได้เรียนรู้เรื่องสุขภาพ เพื่อจะได้ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง มีเจตคติคุณธรรมและค่านิยมที่เหมาะสม รวมทั้งมีทักษะปฏิบัติด้านสุขภาพจนเป็นกิจนิสัย อันจะส่งผลให้สังคมโดยรวมมีคุณภาพ (หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551:164) ดังนั้นในการเสริมสร้างสุขภาพที่ดีวิธีหนึ่งก็คือการออกกำลังกายจึงเป็นสิ่งสำคัญที่สามารถปฏิบัติด้วยตนเองและยังเป็นการสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย เพื่อสุขภาพที่มีผลต่อข้อต่อและกล้ามเนื้อ ทำให้มีความคล่องแคล่วว่องไว และจะทำให้ร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์กระฉับกระเฉง คล่องตัว ที่สำคัญคือช่วยพัฒนาประสิทธิภาพในการทำงาน ฉะนั้นกิจกรรมการออกกำลังกายจึงเป็นสิ่งที่สำคัญของชีวิตซึ่งควรปลูกฝังตั้งแต่วัยเด็ก เนื่องจากเป็นวัยที่เริ่มต้นของชีวิต และเป็นรากฐานที่สำคัญซึ่งสอดคล้องกับ สุพิตรสมาหิโต และคณะ (2552: 9) ได้กล่าวว่า การออกกำลังกาย เป็นสิ่งที่จำเป็นและมีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับเด็ก โดยเฉพาะเด็กที่อยู่ในวัยเรียน ซึ่งเด็กต้องการออกกำลังกายเช่นเดียวกับความต้องการของอาหารเพื่อเจริญเติบโตและมีสุขภาพที่สมบูรณ์แข็งแรง การออกกำลังกายในวัยเด็กมีความสำคัญอย่างยิ่ง จะต้องเลือกกิจกรรมการออกกำลังกายให้เหมาะสมตามวัย เพศ อายุ กิจกรรมการว่ายน้ำ เป็นรูปแบบหนึ่งซึ่งเหมาะสมกับเด็กในระดับประถมศึกษาที่มุ่งพัฒนาสมรรถภาพทางกาย ส่งเสริมทางด้านร่างกายกับผู้เล่นครบถ้วนทุกคุณค่า เรียงลำดับคุณค่าที่ได้รับจากมากไปหาน้อย คือ ได้รับคุณค่าเกี่ยวกับความอ่อนตัว ความแม่นยำ การทรงตัวที่ดี การประสานงานของระบบต่างๆ ภายในร่างกาย ความแข็งแรง พลังของกล้ามเนื้อ ความเร็ว ความคล่องแคล่วว่องไว และความอดทนของระบบหายใจ การฝึกที่มีหลากหลายกิจกรรมสามารถจัดกิจกรรม ตามวัตถุประสงค์ของการฝึก เพื่อให้เกิดการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายตามต้องการทำให้เกิดความสนุกสนาน ตื่นเต้น ทำหาย เพลิดเพลิน มีเวลาพักขณะฝึก ไม่นักเกินไปสำหรับนักเรียน ทำให้เกิดผลดีต่อการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายตามต้องการ การว่ายน้ำเป็นกิจกรรม หนึ่ง ที่จัดกิจกรรมส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางผลศึกษาของนักเรียนไปในทางที่ดีขึ้น เพราะขณะที่นักเรียนว่ายน้ำนั้นนักเรียนได้รู้จัก เกิดความรู้ เจตคติที่ดี ทักษะในการเคลื่อนไหว สมรรถภาพทางกาย และพัฒนาการทางสังคมได้อย่างเหมาะสม ช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ตอบสนองความใคร่รู้เป็นการเรียนรู้ด้วยตนเอง นอกจากนี้ การเล่น ยังทำให้เด็กเกิดความรู้สึกเป็นอิสระ สนุกสนานเพลิดเพลินและพร้อมที่จะกระทำกิจกรรมนั้นๆ ดังนั้น เพื่อให้การสอนของครูเป็นที่สนใจและเกิดคุณค่าทางการศึกษายิ่งขึ้นจึงได้นำการว่ายน้ำ มาการจัดประสบการณ์ และส่งเสริมพัฒนาการทางด้านร่างกาย สังคม อารมณ์ และสติปัญญาของนักเรียนในทุกระดับชั้น อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

เจริญ กระบวนรัตน์ (2545:23) ได้กล่าวไว้ว่า การออกกำลังกายที่ดีมีคุณค่าและก่อให้เกิดประโยชน์ต่อร่างกายอย่างแท้จริง ผู้ออกกำลังกายควรเลือกรูปแบบและกิจกรรมการออก

กำลังกายให้ครอบคลุมองค์รวมของสุขภาพ อันได้แก่ (1) การออกกำลังกายเพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพความแข็งแรงอดทนของหัวใจและปอด (Cardio Respiratory Endurance) (2) การออกกำลังกายเพื่อเสริมสร้างความแข็งแรงและความอดทนของกล้ามเนื้อ (Muscular Strength and Endurance) เหตุผลสำคัญของการออกกำลังกายประเภทนี้เพื่อพัฒนาโครงสร้างร่างกาย กล้ามเนื้อ และรูปร่างทรวดทรงให้แข็งแรงกระชับได้สัดส่วนสวยงาม นำไปสู่สุขภาพ ความมั่นใจ และบุคลิกภาพที่ดี ในวัยเด็กการออกกำลังกายประเภทนี้จะช่วยกระตุ้นและพัฒนาการเจริญเติบโตของกล้ามเนื้อและกระดูก

การว่ายน้ำ เป็นกิจกรรมที่ได้รับการยอมรับจากนักวิชาชีพด้านสุขภาพ และด้านสมรรถภาพว่าเป็นกิจกรรมที่เกือบจะสมบูรณ์แบบในการพัฒนาสมรรถภาพ แบบแอโรบิก ความอ่อนตัว ความแข็งแรง การกระชับกล้ามเนื้อ และการประสานสัมพันธ์ ดังที่ ศิริกุล เจริญสวัสดิ์ (2548) กล่าวว่า การว่ายน้ำ เป็นกิจกรรมสำหรับการออกกำลังกายที่ดีกิจกรรมหนึ่งเพราะเป็นกิจกรรมที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายของการออกกำลังกาย เป็นการเคลื่อนไหวที่ต้องใช้กล้ามเนื้อทั้งหมดของร่างกายเป็นระยะเวลายาวนานในน้ำ จะทำให้ระบบไหลเวียนโลหิตกับระบบหายใจมีประสิทธิภาพในการทำงานได้ดียิ่งขึ้น กล่าวคือ จะทำให้หัวใจใหญ่ขึ้น เป็นผลทำให้การสูบฉีดโลหิตดีขึ้น ความจุปอดมีมากขึ้น ทำให้กล้ามเนื้อ ที่อยู่ระหว่างกระดูกซี่โครงกับกระบังลมแข็งแรงขึ้น การหายใจมีประสิทธิภาพมากขึ้น เป็นผลทำให้สุขภาพร่างกายแข็งแรง ซึ่ง สอดคล้องกับเทเวศร์ พิริยะพณท์ (2534: 6) กล่าวว่า กีฬาว่ายน้ำ เป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมกันอย่างแพร่หลายอย่างยิ่ง มีการแข่งขันทุกระดับ ตั้งแต่เยาวชน จนถึงโอลิมปิก ยังเป็นที่นิยมของประชาชนทั่วไป ซึ่งใช้กีฬาว่ายน้ำ เป็นสื่อการออกกำลังกาย มีประโยชน์ต่อมนุษย์อย่างมาก เพราะสามารถพัฒนาร่างกาย อารมณ์ สติปัญญา และส่งเสริมบุคลิกภาพให้มีความว่องไว กระฉับกระเฉง ว่าเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมกันอย่างแพร่หลายอย่างยิ่ง

นักจิตวิทยาใช้คำว่า “พฤติกรรม” เป็นสื่อระบุถึงการกระทำอันเนื่องมาจากการกระตุ้นหรือถูกจูงใจจากสิ่งเร้าต่างๆ ซึ่งเมื่อศึกษาให้ละเอียดแล้ว การกระทำหรือพฤติกรรมที่เราได้เห็นหรือได้สัมผัสรับรู้ นั้น ส่วนหนึ่งของการกระทำเป็นการกลั่นกรอง ตกแต่งและตั้งใจที่จะทำให้เกิดขึ้น มีพฤติกรรมอยู่มากทีเดียวที่แม้จะทำด้วยสาเหตุหรือจุดมุ่งหมายเดียวกัน แต่ลักษณะทำที่กริยาอาจแตกต่างกันไป เมื่อเปลี่ยนบุคคล เปลี่ยนเวลา หรือเปลี่ยนสถานที่และสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง ความแตกต่างที่เกิดขึ้นนี้ เป็นเพราะการกระทำในแต่ละครั้งแต่ละคราว (เมื่ออยู่ในสภาพร่างกายที่เป็นปกติ) จะต้องผ่านกระบวนการคิดและการตัดสินใจ อันประกอบด้วยอารมณ์และความรู้สึกของผู้กระทำพฤติกรรมนั้นๆ จึงทำให้พฤติกรรมของแต่ละคนและพฤติกรรมแต่ละคราวเปลี่ยนแปลงหรือปรับเปลี่ยนไปตามเรื่องที่เกี่ยวข้องเสมอ สุรางค์ ไข้วตระกูล (2553) กระบวนการ

เกิดพฤติกรรมเมื่อบุคคลกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดขึ้นมา การแสดงออกเช่นนั้นได้ ย่อมต้องอาศัยขั้นตอนของการเกิดอย่างเป็นกระบวนการมาก่อนทั้งสิ้น และในกระบวนการเกิดพฤติกรรมทั้งหมดนี้ เราอาจแยกออกเป็นกระบวนการย่อยได้อีกอย่างน้อย 3 กระบวนการ ซึ่ง สุรพล พะยอมเยี่ยม (2545) กล่าวถึงคือ กระบวนการรับรู้ (perception process) กระบวนการคิดและเข้าใจ (cognition process) กระบวนการแสดงออก (spatial behavior process) สอดคล้องกับ สมพร สุทัศนีย์ (2544) กล่าวถึง การปรับพฤติกรรมเป็นวิชาการสาขาหนึ่งของการบำบัดทางจิต (Psychotherapy) ที่เน้นเฉพาะพฤติกรรมที่สังเกตได้ การปรับพฤติกรรมเป็นวิธีการนำเอาหลักการเรียนรู้และหลักพฤติกรรมที่ได้จากการทดลองมาใช้เปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขพฤติกรรมที่เป็นปัญหาให้เป็นพฤติกรรมที่พึงปรารถนา และเสริมสร้างพฤติกรรมที่พึงปรารถนาให้ถาวรขึ้น แนวคิดทฤษฎีที่กล่าวถึงในที่นี้คือ ทฤษฎีการเรียนรู้ ทฤษฎีการเรียนรู้ดังกล่าว เน้นความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้ากับปฏิกิริยาตอบสนองหรือความสัมพันธ์ระหว่างการเปลี่ยนสิ่งแวดล้อมกับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหรือความประพฤติของบุคคล ทฤษฎีการเรียนรู้ที่นำมาปรับพฤติกรรมที่กล่าวถึงในที่นี้มี 3 ประเภท คือ ทฤษฎีการเรียนรู้แบบคลาสสิก ทฤษฎีการเรียนรู้แบบวางเงื่อนไขการกระทำ และทฤษฎีการเรียนรู้ทางปัญญาสังคม

กีฬาว่ายน้ำสำหรับนักเรียน น่าเป็นแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อสำหรับแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ที่เด็กนักเรียนไม่กล้าว่ายน้ำ กลัวน้ำ

ในการจัดการเรียนการสอนครูจะต้องให้ความสำคัญกับผู้เรียน คำนึงถึงความต้องการของผู้เรียนและพยายามสอน โดยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหามากๆ และได้ทำกิจกรรมร่วมกันในการเรียนการสอน ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนมากที่สุดและมีการสนับสนุนให้มีการช่วยเหลือกันในด้านวิชาการในชั้นเรียน โดยที่เด็กเก่งสามารถช่วยเหลือเด็กอ่อน มีความสามัคคี รักกัน และเห็นอกเห็นใจกัน (สุรางค์ ไคว์ตระกูล, 2553) ซึ่งการจัดการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ เรียกว่า การสอนโดยเพื่อนช่วยสอน (Peer tutoring)

การสอนโดยเพื่อนช่วยสอน (Peer tutoring) เป็นการสอนที่มีพื้นฐานมาจากแนวคิดที่เกี่ยวกับการกระจายบทบาทในการสอนซึ่ง Rom (1982) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับวิธีให้เพื่อนช่วยสอนว่า เป็นการสอนที่ส่งเสริมให้นักเรียนสอนกันเอง วิธีสอนดังกล่าวมีรากฐานมาจากแนวคิดและทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ ซึ่งการให้นักเรียนมาสอนนั้นสามารถทำได้ 2 แบบคือ

1. ให้นักเรียนรุ่นเดียวกัน หรือเพื่อนร่วมชั้นที่อยู่ในระดับเดียวกันเป็นนักเรียนผู้สอน (Same-Age Tutoring)

2. ให้นักเรียนรุ่นพี่หรืออยู่ในระดับชั้นที่สูงกว่าเป็นนักเรียนผู้สอน (Cooke-Age Tutoring)

Heron and cook (1982) กล่าวว่า ในการสอนโดยเพื่อนช่วยสอน ครูจะต้องเข้าใจเทคนิค และวิธีการในการสอนเป็นอย่างดี การดำเนินการสอนต้องเป็นไปตามขั้นตอน รวมทั้งการจัด อัตราส่วนระหว่างนักเรียนผู้เรียนกับนักเรียนผู้สอนอย่างเหมาะสมและมีการบันทึกผลการปฏิบัติงานของนักเรียน โดยครูจะต้องเป็นผู้ควบคุมดูแลในการสอนโดยเพื่อนช่วยสอน ไม่มอบภาระการสอนให้เป็นของนักเรียนผู้สอนเพียงอย่างเดียว เพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและไม่มีข้อบกพร่องน้อยที่สุด

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะปรับพฤติกรรมที่ไม่กล้าว่ายน้ำของนักเรียน ระดับประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลเพชรบุรี โดยจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยสอน เพื่อเป็นการปรับพฤติกรรมให้เด็กกล้าว่ายน้ำ ลดพฤติกรรมของนักเรียนที่ไม่กล้าลงน้ำ ซึ่งจะทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาตนเองสำหรับการว่ายน้ำเบื้องต้นและนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อีกด้วย

2. วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1. เพื่อศึกษาปรับพฤติกรรมของนักเรียนที่ไม่กล้าว่ายน้ำโดยการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่ไม่กล้าว่ายน้ำโดยการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

3. สมมติฐานงานวิจัย

หลังการการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ฝึคนักเรียนที่ไม่กล้าว่ายน้ำ สามารถว่ายน้ำ กล้าว่ายน้ำได้

4. ขอบเขตการวิจัย

4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนอนุบาลเพชรบุรีสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 1 จำนวน 220 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนอนุบาลเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 1 จำนวน 10 คน โดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive sampling) เป็นนักเรียนที่ไม่กล้าว่ายน้ำ

4.2 ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ได้แก่ การจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยสอน
2. ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ ความสามารถของนักเรียนที่ไม่กล้าว่ายน้ำ สามารถว่ายน้ำได้ และความพึงพอใจของนักเรียนที่ไม่กล้าว่ายน้ำ

5. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- 5.1 แผนการจัดการเรียนรู้ วิชาว่ายน้ำ โดยเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน
- 5.2 แบบประเมินพฤติกรรมของนักเรียน
- 5.3 แบบสัมภาษณ์ผู้ปกครองของนักเรียน
- 5.4 แบบทดสอบความสามารถของนักเรียน
- 5.5 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน

6. ขั้นตอนการรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 กับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลเพชรบุรีจำนวน 10 คน ตามขั้นตอน ดังนี้

- 4.1 ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนรู้ ตามแผนการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยสอน

ขั้นที่ 1 คัดเลือกนักเรียนที่ว่ายน้ำเก่งในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 20 คน ทำหน้าที่เป็นเพื่อนช่วยเพื่อนและ เป็นครูผู้สอน

ขั้นที่ 2 ครูผู้สอนอบรมนักเรียนจำนวน 20 คน โดยให้ความรู้ความเข้าใจให้กับนักเรียนที่เป็นเพื่อนช่วยเพื่อนและ เป็นครูผู้สอน

ขั้นที่ 3 ให้นักเรียนที่คัดเลือกมาจำนวน 20 คน ปฏิบัติการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เป็นครูผู้สอน โดยนักเรียนที่ไม่กล้าว่ายน้ำ 1 คนต่อนักเรียนที่ปฏิบัติการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เป็นครูผู้สอน 2 คน

ขั้นที่ 4 ครูผู้สอนอธิบายและทำความเข้าใจถึงวิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ไม่กล้าว่ายน้ำ จำนวน 10 คน

ขั้นที่ 5 ครูผู้สอนประเมินการปฏิบัติการสอนของนักเรียนที่ทำหน้าที่เป็นเพื่อนช่วยเพื่อน และนักเรียนที่ไม่กล้าว่ายน้ำ

ขั้นที่ 6 ครูผู้สอนสังเกตพฤติกรรมและสัมภาษณ์ของนักเรียนทั้ง 2 ฝ่าย
ขั้นที่ 7 สรุปผลการปฏิบัติการ

7. การวิเคราะห์ข้อมูล

7.1 นำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์ โดยใช้สถิติร้อยละ (Percentage), ค่าเฉลี่ย (Mean) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

7.2 แปลผลและวิเคราะห์ข้อมูล

7.3 สรุปและอภิปรายผลโดยใช้ตารางและการบรรยายตาราง

8. สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปผลได้ดังนี้

1. นักเรียนไม่กลัวว่ายน้ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สามารถปรับพฤติกรรม ที่ไม่กลัวว่ายน้ำ พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการกล้าที่จะว่ายน้ำ ผ่านคิดเป็นร้อยละ 100 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ทั้งหมดมีคะแนนคิดเป็นร้อยละ 93.33 -100

2. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่ไม่กลัวว่ายน้ำ โดยการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลเพชรบุรีที่ไม่กลัวว่ายน้ำ จำนวน 10 คน มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.47$, S.D. = 0.63) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมากที่สุดโดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยสูงสุดไปหาต่ำสุด คือ ข้อ 8) นักเรียนช่วยกันปฏิบัติกิจกรรมจนบรรลุเป้าหมาย ($\bar{x}=3.70$, S.D. = 0.48) ข้อ 2)นักเรียนได้ผลัดเปลี่ยนความคิดกับเพื่อนและผู้สอน และข้อ 10) นักเรียนได้ร่วมมือกันทำกิจกรรมด้วยความสัมพันธ์อันดี ($\bar{x}=0.60$, S.D.=0.52) ข้อ 1) นักเรียนได้สื่อสารข้อมูลชัดเจนระหว่างกันขณะทำกิจกรรม และข้อ 9) นักเรียนช่วยกันแก้ปัญหาขณะปฏิบัติกิจกรรมอย่างเต็มความสามารถ ($\bar{x}=3.50$, S.D.=0.71) ข้อ 3) นักเรียนได้ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ข้อ 4) นักเรียนร่วมแสดงความคิดเห็นอย่างมีหลักการ ข้อ 5) นักเรียนยอมรับความคิดเห็นของเพื่อนอย่างมีเหตุผล ข้อ 6) ทำให้นักเรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง และข้อ 7) นักเรียนร่วมกันคิดและวางแผนการจัดกิจกรรมอย่างสร้างสรรค์ ($\bar{x}=3.40$, S.D.=0.70) ตามลำดับ

9. อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการปรับพฤติกรรมของนักเรียนที่ไม่กลัวว่ายน้ำ โดยการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลเพชรบุรี สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. นักเรียนที่ไม่กล้าว่ายน้ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สามารถปรับพฤติกรรม ที่ไม่กล้าว่ายน้ำ พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการกล้าที่จะว่ายน้ำ ผ่านคิดเป็นร้อยละ 100และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ทั้งหมดมี คะแนนคิดเป็นร้อยละ 93.33 -100 จะเห็นได้ว่า

จากการสัมภาษณ์นักเรียนที่ไม่กล้าว่ายน้ำ นักเรียนมีความคิดเห็นดังนี้ นักเรียนมีการทำกิจกรรมร่วมกัน ในทุกๆ กิจกรรม นักเรียนมีการแสดงความคิดเห็นร่วมกัน คอยช่วยเหลือดูแลอธิบายและสาธิต ขั้นตอนการว่ายน้ำร่วมกัน นักเรียนกล้าซักถามเมื่อมีปัญหาหรือเกิดข้อสงสัยในการปฏิบัติกิจกรรมการว่ายน้ำ นักเรียนมีความสุขสนุกสนานกับการเรียนดีเกิดความสนิทสนม และเป็นการสร้างความสัมพันธ์อันดี ระหว่างเพื่อนและครูผู้สอนด้วยจนทำให้ให้นักเรียนที่ไม่กล้าว่ายน้ำ เพราะกลัวจมน้ำ จนสามารถว่ายน้ำได้ และสัมภาษณ์ผู้ปกครอง สาเหตุที่นักเรียน ไม่กล้าลงน้ำ เพราะนักเรียนกลัวการจมน้ำ ครูผู้สอนให้ความเห็นว่า นักเรียนไม่กล้าว่ายน้ำ มีทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับการว่ายน้ำมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ Maheady (1994, p. 269-289) กล่าวว่า การสอนโดยเพื่อนต่างระดับชั้น (Cross-Age Tutoring) เป็นการสอนที่มีการจับคู่ระหว่างผู้เรียนที่มี ระดับอายุแตกต่างกัน โดยให้ผู้เรียนที่อยู่ในระดับชั้นสูงกว่า หรือผู้เรียนที่มีอายุมากกว่าซึ่งอยู่ภายใต้การดูแลและความควบคุมของครูผู้สอน เป็นผู้รับผิดชอบ ช่วยเหลือและถ่ายทอดความรู้แก่ผู้เรียน Miller, Barbetta and Heron (อ้างใน ประพนอม ดอนแก้ว. 2550, หน้า 14) ได้กล่าวถึงการสอนโดยเพื่อนร่วมชั้น (Classwide-Peer Tutoring) เป็นการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนทั้งสองคนที่จับคู่กัน มีส่วนร่วมในการเรียนการสอน โดยให้ผู้เรียนทั้งสองสลับบทบาทเป็นทั้งนักเรียน ผู้สอนที่คอยถ่ายทอดความรู้ให้แก่กันนักเรียนผู้เรียน และนักเรียน ผู้เรียนซึ่งเป็นผู้ที่ได้รับการสอน สรุปได้ว่าการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนทำให้เห็นบทบาทหน้าที่ของครู ในกิจกรรมการเรียนการสอนที่เปลี่ยนแปลงไป โดยครูได้เปลี่ยนหน้าที่จากผู้สอนมาเป็นผู้กำกับการสอน โดยอาศัยนักเรียน ผู้สอนฝึกให้กับ นักเรียนผู้เรียนเมื่อนักเรียนผู้สอนเกิดความชำนาญในการสอนเพิ่มมากขึ้นแล้ว ครูจะลดบทบาทในการควบคุมดูแลนักเรียนผู้สอนจะมีส่วนร่วมเป็นอย่างมากต่อกิจกรรมการเรียนรู้ของเพื่อน พฤติกรรมจะเปลี่ยนเงื่อนไขสภาพแวดล้อมและสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนไปจะเปลี่ยนพฤติกรรมด้วย เช่น จากตัวอย่างข้างต้น บุคคลจะเปลี่ยนรายการทีวี (สิ่งแวดล้อม) ตามความชอบ เมื่อ สิ่งแวดล้อมเปลี่ยนก็จะทำให้พฤติกรรมเปลี่ยนไปด้วยการอธิบายปัจจัย 3 ด้าน ซึ่งเป็นตัวกำหนดซึ่งกันและกันแต่ละตัวมีอิทธิพลไม่เท่ากัน และอาจจะเกิดขึ้นไม่พร้อมกัน ก

จากความคิดเห็นของนักเรียนเพื่อนช่วยเพื่อนที่สอนนักเรียนไม่กล้าว่ายน้ำ นักเรียนจำนวน 10 คน พบว่า โดยภาพรวมของความพึงพอใจที่นักเรียนเพื่อนช่วยเพื่อนอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย=4.50,S.D. =0.04) เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น เรียงลำดับค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยคือเพื่อนช่วยเพื่อนมีขั้นตอนการสอนและเพื่อน ช่วยเพื่อนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถาม (ค่าเฉลี่ย=4.70,S.D.

=0.48) เพื่อนช่วยเพื่อนใช้โฟมเพื่อช่วยการเรียนรู้ (ค่าเฉลี่ย=4.40,S.D. =0.52) เพื่อนช่วยเพื่อนให้ความรู้ ละเอียด และชัดเจน(ค่าเฉลี่ย=4.20,S.D. =0.42)

จากแบบสำรวจแสดงความคิดเห็น พบว่า ความสามารถพิเศษของบุตรส่วนใหญ่เกี่ยวกับ คณิตศาสตร์และภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 60,60กิจกรรมที่บุตรสนใจส่วนใหญ่เกี่ยวกับภาษาอังกฤษและ คณิตศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 60,60 ดังนั้นข้อคิดเห็นเหล่านี้แสดงให้เห็นว่า สาเหตุที่เด็กไม่กล้าลงน้ำ อาจจะเป็นเพราะ สนใจทางวิชาการมากกว่า กีฬาและสอดคล้องกับ งานวิจัยของ อติกันต์ ภูติพิพย์ (2552) การศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์และพฤติกรรมด้านคุณธรรม จริยธรรม พื้นฐาน 8 ประการ ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 พบว่าพฤติกรรมด้านคุณธรรม จริยธรรม พื้นฐาน 8 ประการ ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนหลังเรียน มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 92.91 สูงกว่า เกณฑ์กำหนดที่ตั้งไว้คือ ร้อยละ 80 และนวกานต์ คำเรียง (2555) ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการใช้ โปรแกรม Microsoft Office Excel 2007 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ เพื่อนช่วยเพื่อน พบว่าจากการใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการใช้โปรแกรม Microsoft Office Excel 2007 ได้ดีและรวดเร็วขึ้น โดยคิดค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียน ได้3.56 ค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียน ได้ 6.68คิดค่าความก้าวหน้า จากผลการทำแบบทดสอบได้ 3.11 คะแนน

2. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่ไม่กล้าว่ายน้ำ โดยการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลเพชรบุรีที่ไม่กล้าว่ายน้ำ จำนวน 10 คน มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งมาสโลว์ (Maslow,1970:69-80) ได้กล่าวถึงทฤษฎีลำดับขั้นของความต้องการ (Hierarchy of Needs) ว่ามนุษย์เรามีความต้องการอยู่เสมอไม่มีที่สิ้นสุดเมื่อความต้องการได้รับการตอบสนองหรือพึงพอใจอย่างใดอย่างหนึ่งแล้วความต้องการสิ่งอื่นๆ ก็จะเกิดขึ้นมาอีก สอดคล้องกับงานวิจัยของ สีวณา พันธุ์รัตน์(2549) ศึกษาการปรับพฤติกรรมภาวะไม่อยู่นิ่งและสมาธิสั้นของเด็กออทิสติกในห้องเรียนเรียนร่วม โดยใช้เทคนิค เพื่อนสอนเพื่อน โรงเรียนวัดช่างเคี่ยน พบว่า กรณีศึกษามีพฤติกรรมการวิ่งออกนอกแถวขณะร่วมกิจกรรม เคารพธงชาติลดลงหลังใช้เทคนิคเพื่อนสอนเพื่อน และนภดล คำเรียง (2549) ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้วิธีการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/5 โรงเรียนบ้านอุ้มทองอำเภออุ้มทอง จังหวัดสุพรรณบุรีพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ที่กำหนดทุกคนและกิจกรรมกลุ่มทำให้เกิดบรรยากาศที่ดี และในทางทฤษฎีการเรียนรู้ของ ธอร์นไค คือ กระบวนการที่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมความคิดคนสามารถเรียนรู้ได้จากการได้ยิน การสัมผัส การอ่าน เด็กๆ จะ

เรียนรู้ด้วยการเรียนในห้อง ซักถาม ผู้สอนจะเป็นผู้สร้างบรรยากาศทางจิตวิทยาเพื่อเอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ในรูปแบบใดก็ได้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับความคิดของ สุรางค์ โคว์ตระกูล (2545) กล่าวว่า คนเรามีปฏิสัมพันธ์ (Interact) กับสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบ ๆ ตัวเรายู่เสมอ การเรียนรู้เกิดจาก ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและสิ่งแวดล้อม ซึ่งทั้งผู้เรียนและสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อกันและกัน พฤติกรรมของคนเรา ส่วนมากจะเป็นการเรียนรู้โดยการสังเกต (Observational Learning) หรือการเลียนแบบจากตัวแบบ (Modeling) แนวคิด และกระบวนการจัดการเรียนรู้ในเรื่องการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้า (Stimulus) กับ พฤติกรรมตอบสนอง (Response) โดยให้ผู้เรียนได้แสดงพฤติกรรมตอบสนองออกมาหลาย ๆ รูปแบบ สิ่งสำคัญในการเรียนรู้คือ การให้การเสริมแรง (Reinforcement) เพราะจะทำให้การเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับพฤติกรรมตอบสนองการประยุกต์ใช้ในการปรับพฤติกรรมจากการมีปฏิสัมพันธ์ ของผู้เรียน กล่าวโดยสรุปได้ว่ากระบวนการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่สำคัญ มากในการดำเนินชีวิตซึ่งกว่า คนเราจะเกิดการเรียนรู้ได้ดีและแสดงออกทางกรกระทำนั้นจะต้องผ่านขั้นตอนและองค์ประกอบหลายอย่างรวมทั้งเกี่ยวข้องกับ บุคคลหลายฝ่าย ได้แก่บทบาทของครูผู้ปกครอง และตัวผู้เรียนอีกด้วย

10. ข้อเสนอแนะ

10.1 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. ครูประจำ วิชาควรศึกษาวิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยสอนอย่างละเอียดและจัดอบรมให้นักเรียน หรือครูที่นำวิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยสอน ก่อนนำไปใช้จริง

2. ให้ความรู้ผู้ปกครองก่อนนำวิธีการสอนไปใช้

10.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ครูควรนำวิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ไปใช้ควบคู่กับวิธีการสอนแบบอื่นๆ

2. ควรศึกษาปัจจัยทางจิตวิทยาที่ส่งผลต่อการกลัวว่ายน้ำ

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. พิมพ์ครั้งที่ 1 .

กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, 2552.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.(2546). การจัดการเรียนรู้อุทิศสู่กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา และพลศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

- จำเริญ ชูช่วยสุวรรณ. (2544). เอกสารประกอบการสอนวิชาหลักและวิธีการสอน. นครศรีธรรมราช: ภาควิชาเกษตรศาสตร์ คณะเกษตรศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล.
- เจริญ กระบวนรัตน์. (2545). หลักการและเทคนิคการฝึกกรีฑา. ภาควิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. เอกสาร
- ทิสนา แคมมณี. (2545). รูปแบบการเรียนการสอนทางเลือกที่หลากหลาย. กรุงเทพฯ : ด้านสุขภาพ การพิมพ์.
- _____. (2550). รูปแบบการเรียนการสอน : ทางเลือกที่หลากหลาย. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เทเวศน์ พิริยะพจน์. (2534). เอกสารคำสอนวิชาว่ายน้ำ(พล112). กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- นภค คำเรียง. (2549). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้วิธีการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/5 โรงเรียนอุ้มทอง อำเภอยู้มทอง จังหวัดสุพรรณบุรี . [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <http://gotoknow.org/blog/kamriang/86914>. (วันที่ค้นข้อมูล 12 กรกฎาคม 2558)
- บุษบา. (2554). Peer-Assisted Learning: การเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้ จาก: <http://beer-bussaba.blogspot.com/2011/05/peer-assisted-learning.html>. (วันที่ค้นข้อมูล 12 กรกฎาคม 2558)
- ปริญญา อรจิราพงศ์. (2545). ออกกำลังกายสบายชีวิต มีสุขภาพดีถ้วนหน้า (ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ). กรุงเทพฯ สำนักพิมพ์มาลัย.
- ประนอม ดอนแก้ว. (2550). การใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนพัฒนาทักษะการเคลื่อนไหวทางกายในการเล่นวอลเลย์บอล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเวียงมอกวิทยา. การค้นคว้าแบบอิสระ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- เผชิญ กิจระการ. (2544). การวิเคราะห์ประสิทธิภาพสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (E_1/E_2). การวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. 7 (1) : 44-51 ; กรกฎาคม.
- เพลินพิศ กาจณรงค์. (2551). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนแบบแสดงบทบาทสมมุติกับการสอนโดยใช้เกม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/5-6 โรงเรียนอัญสัมชันทนนครราชสีมา.
- ระวีวรรณ วุฒิประสิทธิ์. (2530). บทเรียนวิชาชุดครูทางวิทยุไปรษณีย์ชุดวิชาครู ระดับ พ.ม. วิชาหลักการสอน. นครสวรรค์: ศูนย์การศึกษาสำหรับครูทางวิทยุไปรษณีย์.

- ศิริกุล เจริญสวัสดิ์. (2548). ผลการฝึกว่ายน้ำด้วยโปรแกรมที่#วไปกับโปรแกรมที่#ผู้วิจัยสร้างขึ้"นที่# มีต่อความเร็วในการว่ายน้ำท่ากรรเชียงระยะทาง 25 เมตร. ปรินูญญาณีพนธ์กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศิวานา พันธรัตน์.(2549). การปรับพฤติกรรมภาวะไม่อยู่นิ่งและสมาธิสั้นของเด็กออทิสติก ใน ห้องเรียนเรียนร่วมโดยใช้เทคนิคเพื่อนสอนเพื่อนโรงเรียนวัดช่างเคี่ยน อำเภอเมือง เชียงใหม่ การค้นคว้าอิสระ ศึกษาศาสตร์ (การศึกษาพิเศษ) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศุภลักษณ์ สุวรรณศรี.(2548). ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการต่อการบริการของศูนย์บริการลูกค้า การ ไฟฟ้าส่วนภูมิภาค อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม. ภาคนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการจัดการทั่วไป บัณฑิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- สมพร สุทัศน์ย์.(2544). จิตวิทยาการปกครองชั้นเรียน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2554). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554). กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี.
- สุพิตร สมานิติและคณะ. (2552) จิตวิทยาการศึกษาเกี่ยวกับโค้ช. เอกสารประกอบการสอนวิชาจิตวิทยา การกีฬา กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุรพล พะยอมแย้ม.(2545). ปฏิบัติการทางจิตวิทยาในงานชุมชน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์สหยา พัฒนาการพิมพ์.
- สุรางค์ โคว์ตระกูล. (2553). จิตวิทยาการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- เสริมศรี ลักษณ์ศิริ. (2540). หลักการสอน. กรุงเทพฯ: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏพระนคร.
- อดิกันต์ ภูดีทิพย์.(2552). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์และพฤติกรรมด้าน คุณธรรม จริยธรรมพื้นฐาน 8 ประการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 ที่ได้รับการ จัดการเรียนรู้อยู่แบบกลุ่ม เพื่อนช่วยเพื่อน. ปรินูญญาณีพนธ์กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Apple White, P.B.(1965). **Organization Behavior**. Englewood Cliffs: Prentice-Hall .
- Maslow. A.H.(1970). **Motivation and Personality**. 2nded. New York : Harper & Row .
- Sharron Davies. (1992). **Learn Swimming in a weekend**. London: Kindersley Book.

Schloder , Monika Elisabeth. (1987). **Effects of Teaching Styles on Performance , Anxiety , and Attitude Toward Intruction of College Novice Swimmer, :** Dissertation Abstracts International. 49(03) : 458 – A

Wallerstein, N.(1992). **Powerless , Empowerment , and Health Education : Implication for Health Promotion Program, American Journal of Health Promotion.** 6 (3) :197-205.